

opusdei.org

"Joan Pau II. El Paradís"

Entrevista a Mons. Sławomir Oder, sacerdot polonès i postulador de la causa de beatificació de Joan Pau II. Amb diverses anècdotes, explica la impressió que li ha causat investigar la vida del futur beat.

07/05/2011

Mons. Oder, l'Església li ha encarregat una tasca de molta responsabilitat...

Ser postulador de la causa de Joan Pau II és un regal que m'ha fet la Providència, no trobo altres adjectius.

Va conèixer Joan Pau II?

Vaig poder saludar-lo, com tants altres milers de preveres, en diverses trobades. En especial en recordo una, quan jo era un jove sacerdot em va cridar el secretari per a convidar-me a sopar amb el Sant Pare, que en breu viatjaria a Polònia. No vaig saber mai el motiu de la invitació, i segueixo sense saber-ho. En finalitzar el sopar, quan ens dirigíem cap a la cuina -perquè Joan Pau II sempre hi passava per agrair la feina als cuiners- em va manifestar la seva inquietud perquè la situació política a Polònia havia empitjorat just abans de la seva visita. Jo, jove sacerdot, li vaig dir: "Sant Pare, cal llegir aquesta contrarietat a la llum de la Providència". Ell es va parar, em va

mirar divertit, i em va dir: "Bé, de la Providència crec saber-ne alguna cosa...".

Però després d'aquests anys, les seves vides en certa manera estan entrelaçades.

Puc dir que encara que aquests han estat els sis anys més importants de la meua vida, la meua biografia ha estat en certa manera sempre unida a la del Papa. Poc abans que jo iniciés la Universitat, el Cardenal Wojtyla va ser elegit Pontífex. Polònia estava travessant una època trista, de manera que la notícia ens va omplir a tots d'esperança. Jo dubtava sobre si entrar o no al seminari, però aquella il·lusió general va acabar per decidir-me. Així que, primer vaig fer els estudis universitaris i després vaig iniciar el camí al sacerdoci.

I va viure la seva mort des de la Plaça...

La nit en què va morir em trobava a la Plaça de sant Pere resant i esperant notícies, com milers i milers de romans. Quan ens van dir que Joan Pau II "havia passat a la casa del Pare" em va venir al cap la mort del sant a qui està encomanada la meva parròquia, sant Benedetto Giuseppe Labre. Li deien "el rodamón de Déu", i expliquen que, a la seva mort, els nens de Roma van començar a córrer pels carrers difonent la notícia: "Ha mort un sant!, ¡ha mort un sant!". Jo també tenia aquesta sensació! Aquella nit hauria desitjat córrer pels carrers cridant: Ha mort Joan Pau II, ha mort un sant!

La seva santedat era alguna cosa amb la qual tots estaven d'acord.

Especialment durant els primers mesos del procés vam rebre moltes cartes de protesta. Deien: "És inútil, estan vostès perdent el temps, és sant, ho saben tots!". Però el procés

ha valgut la pena, perquè no ho hem fet per nosaltres, sinó pensant en les generacions futures. Nosaltres tenim ben impresa en el cor la certesa de la seva vida santa, però quan passin els anys molts ens preguntaran: "Com va ser aquest Papa? Què us va portar a creure en la seva santedat? Per què vau tenir tant entusiasme?". A més, ell mateix va dir: "Jo no puc ser entès si no és des de dins". Ara podem dir que el coneixem millor.

Què li ha cridat l'atenció de la vida de Joan Pau II?

Una de les coses que més m'ha sorprès és que no m'ha sorprès gairebé res. És a dir, Joan Pau II va ser transparent amb la seva vida. No amagava res: tal com el vèiem, així era. No va existir un "Wojtyla mediàtic" i un "Wojtyla privat", sinó que va ser un prevere coherent. I he de dir que la investigació ens ha portat a descobrir allò que tots veien:

un home que patia, sí, però que tot i així era feliç, realitzat, content... sant.

Per a què serveixen els sants?

Ell ho va explicar en una ocasió: "Els sants serveixen per avergonyir-nos i per donar-nos esperança". La santedat és un procés que exigeix millora, però Déu és qui contínuament ens cerca.

S'ha estès molt la devoció al futur beat?

Hem rebut moltes cartes d'arreu del món. En algunes només posa: "A Joan Pau II, Roma". Encara que la millor ha estat la d'un nen que va escriure: "Joan Pau II. El Paradís".

Evidentment, va arribar a la meva taula. També hem rebut moltes de no cristians, que percebien la santedat del Papa.

Alguna impressió dels testimonis?

En un cert moment del procés, em va cridar l'atenció una frase de les persones que acudien a declarar, perquè es repetia amb molta freqüència. Repetien l'expressió: "Ell em va mirar d'una manera especial". Serà perquè Joan Pau II veia a cada persona la imatge de Déu.

Un Papa tan bo, tenia defectes?

Defectes? Bé, imagino que sí, com tothom. Alguns diuen que era massa transparent. Recordo el problema que es va crear quan una periodista va aconseguir fotografiar-lo mentre es llançava a la piscina de Castel Gandolfo. Quan el van informar, va dir: "De veritat? I on ho podré veure publicat?". I és que li era igual. Altres sostenen que podia semblar que donava signes de inquietar-se, però era evident que tenia un gran domini de si. Sent Cardenal de Cracòvia el van informar que un sacerdot de la diòcesi rebia moltes multes perquè

conduïa malament. Així que el va cridar, el va renyar amablement i li va demanar que deixés allí el seu carnet de conduir. Però quan aquell pobre sacerdot va abandonar penedit el despatx, Wojtyla va reflexionar: "I com arribarà aquest home a totes les parròquies que ha d'atendre?". Així que de seguida el van cridar i li va lliurar de nou el seu carnet. I. .., bé, li agradaven molt els dolços, però no penso que sigui un defecte!

Hi ha un fil que uneix el pontificat de Joan Pau II amb el de Benet XVI?

Benet XVI ha treballat 25 anys al costat de Joan Pau II. Així que, si no hagués estat elegit Papa, seria sens dubte el testimoni més important del procés. Ell, evidentment, no s'ha pronunciat, però si es llegeixen les seves homilies de les misses d'aniversari per la mort del seu predecessor, són textos que podrien

aplicar-se perfectament en una missa de beatificació... Quan en alguna ocasió l'he pogut saludar, sempre m'ha dit referint-se al procés: "Trebal·leu ràpid, però sobretot... ¡Trebal·leu bé!".

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/article/joan-pau-ii-el-paradis/> (28/03/2026)